

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 30.11.1986, sp. zn. 8 Co 100/86, ECLI:CZ:NS:1986:8.CO.100.1986.1

Číslo: 26/1988

Právní věta: Základom pre výpočet československého čiastkového starobného dôchodku je starobný dôchodok, ktorý dôchodcovi patrí podľa čs. právných predpisov. Ak tento dôchodok patrí v najvyššej výmere, je základom pre výpočet československého čiastkového starobného dôchodku starobný dôchodok upravený podľa zásad uvedených v ustanovení § 23 zákona č. 121/1975 Zb. /1/

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 30.11.1986

Spisová značka: 8 Co 100/86

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Smlouvy mezinárodní, Sociální zabezpečení

Předpisy: 121/1975 Sb. § 23

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26

Základom pre výpočet československého čiastkového starobného dôchodku je starobný dôchodok, ktorý dôchodcovi patrí podľa čs. právných predpisov.

Ak tento dôchodok patrí v najvyššej výmere, je základom pre výpočet československého čiastkového starobného dôchodku starobný dôchodok upravený podľa zásad uvedených v ustanovení § 23 zákona č. 121/1975 Zb. /1/

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 30. 11. 1986, [8 Co 100/86](#))

Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave rozhodnutím zo 16. 8. 1985 priznal navrhovateľovi od 1. 4. 1982 do 31. 5. 1983 čiastkový starobný dôchodok v sume 2951,- Kčs mesačne a k tomu vyrovnávací príplatok v sume 6,- Kčs. Od 1. 6. 1983 do 30. 11. 1983 upravil vyrovnávací príplatok na sumu 1,- Kčs mesačne a od 1. 12. 1983 stanovil čiastkový starobný dôchodok na sumu 2951,- Kčs mesačne. pretože starobný dôchodok bol navrhovateľovi vyplácaný zálohove, vznikol za obdobie od 1. 4. 1982 do 17. 8. 1984 rozdiel medzi vyplatenou dávkou a dávkou, ktorá navrhovateľovi patrila v sume 2252,- Kčs; táto suma bola predpísaná navrhovateľovi k náhrade. Pritom navrhovateľovi bol

priznaný čiastkový starobný dôchodok podľa č. 13 Všeobecnej dohody o sociálnom zabezpečení medzi Československou republikou a Francúzskou republikou (vyhlásenej vyhláškou č. 215/1949 Zb.) v znení Dodatkového dohovoru zo 17. 10. 1987, vyhláseného vyhláškou č. 68/1970 Zb.

Krajský súd v Banskej Bystrici na návrh navrhovateľa preskúmal rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia a uznesením ho potvrdil. Bol toho názoru, že toto rozhodnutie zodpovedá obsahu vyššie uvedenej Všeobecnej dohody, pričom navrhovateľovi bola výška čiastkového starobného dôchodku vymeraná správne.

Navrhovateľ podal proti tomuto uzneseniu súdu odvolanie. Domáhal sa ním jeho zmeny, zrušenie rozhodnutia Úradu dôchodkového zabezpečenia a vyslovenia záväzného názoru, že treba čiastkovať starobný dôchodok vo výške, ktorý by mu patril bez obmedzenia, teda bez ohľadu na ustanovenie § 23 zákona č. 121/1975 Zb., a len potom, ak by čiastkový starobný dôchodok presahoval maximálnu sumu. t. j. 2500,- Kčs, znížiť ju na uvedenú hranicu. Podľa jeho názoru, pri výpočte čiastkového starobného dôchodku spôsobom vypočítaným Úradom dôchodkového zabezpečenia by žiadny dôchodok od francúzskeho nositeľa poistenia nedostal, pretože sumu, ktorú mu ako čiastkový starobný dôchodok tento nositeľ poistenia priznal a poukazuje, Úrad mu bezdôvodne odpočíta a zrazí z čiastkového starobného dôchodku. Z výhod, ktoré mu mali vyplývať z uvedenej Všeobecnej dohody, prakticky žiaden nemá, pretože týchto výhod sa nevyužíva v jeho prospech.

Najvyšší súd SSR potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa.

Z odôvodnenia:

V danom prípade vychádzal Úrad dôchodkového zabezpečenia pri čiastkovaní starobného dôchodku z článku 13 Všeobecnej dohody ako aj z Administratívnej dohody č. 1 o podmienkach vykonávania Všeobecnej dohody a Dodatkového dohovoru.

Podľa článku 21 bod 2 písm. a), b) Administratívnej dohody č. 1, určí pri vymeraní dávok príslušné inštitúcie každého štátu za podmienok určených jej zákonnými predpismi dávku, na ktorú by poistenec mal nárok, keby všetky doby poistenia lebo náhradné doby, sčítané spôsobom stanoveným v článku 20 tejto dohody, boli získané podľa jej zákonných predpisov. Dávka, ktorú príslušná inštitúcia každého štátu má poistencovi skutočne poskytnúť, sa určí tak, že čiastka dávky sa zníži v pomere dĺžky dôb poistenia alebo dôb náhradných, získaných podľa jej zákonných predpisov, k úhrnu dôb, ku ktorým sa prihliadalo pri ich sčítaní.

Čiastkový dôchodok, teda aj jeho výška, sa má určiť za podmienok stanovených zákonnými predpismi štátu, ktorý tento čiastkový dôchodok priznáva. Je nepochybné, že výška starobného dôchodku podľa čs. predpisov je u pracovníkov pracujúcich v I. pracovnej kategórii 2500,- Kčs mesačne, ak pracujúci bol zamestnaný dovedna najmenej 20 rokov v I. pracovnej kategórii, ak zamestnanie tejto pracovnej kategórie trvalo ku dňu vzniku nároku na dôchodok (§ 23 ods. 1 písm. b/ zákona č. 121/1975 Zb.). Len táto výška dôchodku (a nie pomyselná výška) prichádza pri čiastkovaní do úvahy. Z toho potom vyplýva, že čiastkovať starobný dôchodok podľa uvedených dohod treba tak, že sa určí výška starobného dôchodku, ktorá patrí dôchodcovi podľa čs. predpisov, pričom, ak presahuje maximálnu výmeru starobného dôchodku, zníži sa na túto výmeru, ktorá potom slúži ako základ pre výpočet čiastkového starobného dôchodku. 2)

Ak v tomto prípade Úrad dôchodkového zabezpečenia vychádzal u navrhovateľa pri výpočte čiastkového starobného dôchodku zo sumy 2500,- Kčs, ktorá mu patrí podľa čs. predpisov, a nie zo sumy 2640,- Kčs. čo žiada navrhovateľ, a ktorú na našom dôchodku v žiadnom prípade obdržať nemôže, nepochybil, nakoľko jeho postup je v súlade s ustanovením článku 13 Všeobecného dohovoru v znení Dodatkového dohovoru a čl. 21 Administratívnej dohody č. 1. Z uvedených dôvodov

preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 O. s. p.)

Poznámky pod čiarou:

1)Prov. teraz ustanovenie § 24 zákona č. 100/1988 Zb.

2)Porov. aj stanovisko uverejnené pod č. 2/1982 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk.